

POSTANOWIENIE

Dnia 30 września 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jolanta Strusińska-Żukowska

w sprawie z odwołania P. W.
od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.
z udziałem zainteresowanej M. W.
o prawo do renty rodzinnej,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw
Publicznych w dniu 30 września 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej odwołującego się od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 24 lipca 2013 r., sygn. akt III AUa (...),

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) zasądza od Skarbu Państwa (Sądu Apelacyjnego w (...)) na rzecz adwokata A.B. tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu odwołującemu się w postępowaniu kasacyjnym kwotę 120 (sto dwadzieścia) zł, podwyższoną o obowiązującą stawkę podatku od towarów i usług.**

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w (...) wyrokiem z dnia 24 lipca 2013 r. oddalił apelację ubezpieczonego od wyroku Sądu Okręgowego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w L. z dnia 12 marca 2013 r., oddalającego odwołanie P. W. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L. z dnia 4 listopada 2010 r., odmawiającej prawa do renty rodzinnej po zmarłym w dniu 18 sierpnia 2010 r. ojcu J. W..

Ubezpieczony wywiódł skargę kasacyjną od tego wyroku i opierając ją na podstawie naruszenia prawa materialnego w postaci art. 68 ust. 1 pkt 3 w związku z pkt 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku, a także o przyznanie adwokatowi reprezentującemu odwołującego się w postępowaniu kasacyjnym z urzędu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej.

W skardze kasacyjnej zawarty jest wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania z uwagi na zachodzące w sprawie istotne zagadnienie prawne (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W związku z tym wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powinien wskazywać, że zachodzi przynajmniej jedna z okoliczności wymienionych w powołanym przepisie, a jego uzasadnienie zawierać argumenty świadczące o tym, że rzeczywiście, biorąc pod uwagę sformułowane w ustawie kryteria, istnieje potrzeba rozpoznania skargi przez Sąd Najwyższy.

W skardze kasacyjnej złożonej przez ubezpieczonego znajduje się wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania z uwagi na to, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne. Brak jest jednak podstaw do przyjęcia, że skarżący wykazał potrzebę zaangażowania Sądu Najwyższego w tej sprawie.

Powołanie się na tego rodzaju przesłankę „przedsądu” wymaga bowiem sformułowania takiego zagadnienia oraz przedstawienia argumentów prawnych, które wykażą możliwość różnorodnej oceny zawartego w nim problemu. Skarżący tymczasem, formułując występujące, jego zdaniem, zagadnienie prawne postawił pytanie o to, „czy prawidłowe jest rozumienie odesłania z ust. 1 pkt 3 do pkt 2 art. 68 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu

Ubezpieczeń Społecznych w ten sposób, że prawo do renty rodzinnej bez względu na wiek przysługuje dziecku, które stało się całkowicie niezdolne do pracy przed ukończeniem 25 lat życia, które kontynuowało naukę po 16 roku życia, jednakże nie w okresie, w którym powstała całkowita niezdolność do pracy”, które nie zawiera żadnego problemu prawnego.

Przepis art. 68 ust. 1 ustawy emerytalnej w pełnym brzmieniu stanowi: dzieci własne, dzieci drugiego małżonka i dzieci przysposobione mają prawo do renty rodzinnej: 1) do ukończenia 16 lat, 2) do ukończenia nauki w szkole, jeżeli przekroczyły 16 rok życia, nie dłużej jednak niż do osiągnięcia 25 lat życia, albo 3) bez względu na wiek, jeżeli stały się całkowicie niezdolne do pracy oraz do samodzielnej egzystencji lub całkowicie niezdolne do pracy w okresie, o którym mowa w pkt 1 lub 2. Bez względu na wiek dzieci mają zatem prawo do renty rodzinnej w dwóch sytuacjach: 1) jeśli stały się całkowicie niezdolne do pracy oraz do samodzielnej egzystencji - co oznacza łączne spełnienie tych dwóch warunków; 2) jeśli stały się całkowicie niezdolne do pracy - spełnienie tylko jednego warunku. Jednakże w obydwu tych sytuacjach owe warunki muszą zaistnieć przed ukończeniem przez dziecko 16 roku życia względnie przed ukończeniem nauki w szkole do 25 roku życia. Z tego wynika, że całkowita niezdolność do pracy warunkująca prawo do renty rodzinnej bez względu na wiek, poczynając od ukończenia 16 roku życia, musi powstać w okresie nauki w szkole, nie później jednak niż do ukończenia 25 lat przez ubezpieczonego. Nie spełnia zatem warunków uprawniających do renty rodzinnej osoba, która stała się całkowicie niezdolna do pracy w okresie od 16 do 25 roku życia, ale już po ukończeniu nauki w szkole.

Skarżący nie zdołał zatem wykazać, że zachodzi potrzeba rozpoznania jego skargi przez Sąd Najwyższy, wobec czego należało postanowić jak w sentencji (art. 398⁹ k.p.c., § 19 i § 2 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu; Dz.U. z 2013 r., poz. 461).

